

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 99.326 van 1 oktober 2001
in de zaak A. 110.465/VII-24.620**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H. DE PONTIERE,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Lombaardstraat 23

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

-

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kazachse nationaliteit, op 19 september 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 15 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het bevel wordt gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde;

Gelet op de beschikking van 21 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DEPONTHIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 14 april 2000 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 8 juni 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 8 maart 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. Uit het dossier blijkt dat deze beslissing op dezelfde datum aangetekend werd verzonden naar het adres dat de verzoekende partij bij het indienen van haar beroepsschrift had opgegeven (te 9900 Eeklo).

1.4. Op 13 september 2001 voerde de politie van Gent een controle uit waarbij de verzoekende partij werd opgepakt.

1.5. Op 15 september 2001 werd aan de verzoekende partij het volgende bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten en tot terugleiding naar de grens. Te dien einde werd de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd en opgesloten in het centrum voor illegalen te Brugge.

"(...)

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet
XXX

geboren te Almaty op (in) 13.09.72

van kazachse nationaliteit, het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, IJsland, Noorwegen, Finland, Zweden en Denemarken

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING: (2)

0 - artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en een geldig visum

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, IJsland, Noorwegen, Finland, Zweden en Denemarken (1), om de volgende reden:

* Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken

Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

* Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde de procedure tot identificatie te kunnen starten.

Handtekening en graad van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken
(...).".

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de tweede voorwaarde betreft, het volgende middel uiteenzet:

“Schending van de artikelen 7, eerste lid, 1/1, 51/4, §3, 52, 52bis, 62, 63/2, 63/4 en 63/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van art. 6 en 8 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

Doordat de bestreden beslissing in de Nederlandse taal is opgesteld, terwijl in casu als taal van het onderzoek het Frans was opgelegd en krachtens art. 51/4, §3 ook in de eventueel daaropvolgende procedures deze taal diende gebruikt te worden;

En doordat aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend,

Terwijl, de verzoekende partij een dringend beroep heeft aangetekend bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van zijn asielaanvraag, besloten door de afgevaardigde van de Minister van Binnenlandse Zaken en bijgevolg krachtens art. 63.5 de aangevochten beslissing werd geschorst en tijdens de duur van het onderzoek alle maatregelen tot verwijdering van het grondgebied eveneens worden geschorst;

Dat deze schorsing slechts een einde kan nemen op het ogenblik dat de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing heeft genomen en deze beslissing overeenkomstig art. 63/4 bij een ter post aangetekende brief ter kennis dient te worden gebracht van de belanghebbende;

Dat vermits zulks in casu nog niet is gebeurd er dan ook geen verwijderingmaatregel kan worden genomen ten aanzien van de verzoekende partij;

En doordat,

De bestreden beslissing ertoe strekt de verzoekende partij te laten repatriëren naar Kazakstan,

Terwijl de verzoekende partij hier in gezinsverband leeft met zijn moeder, die recent werd verlaten door haar echtgenoot, en een dergelijke maatregel een inmenging betekent in het gezinsleven van de verzoekende partij en de bestreden beslissing bijgevolg diende te vermelden welk doel wordt nagestreefd ten einde te kunnen nagaan in hoeverre de inmenging evenredig is met het nagestreefte doel (R.v.St., arrest n/ 66.292 van 16 mei 1997; R.v.St., arrest n/ 67.724 van 22 augustus 1997).";

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij zich beklaagt over het feit dat de bestreden beslissing in de Nederlandse taal werd opgesteld, terwijl in casu het Frans als taal van het onderzoek was bepaald; dat deze taal bijgevolg ook in de daaropvolgende procedure moest worden gebruikt;

Overwegende evenwel dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet kan worden beschouwd als het resultaat van "daaropvolgende procedures" in de zin van artikel 51, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat in deze wetsbepaling enkel wordt gesproken over de procedures voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en voor de Raad van State;

Overwegende dat het bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten een maatregel is die overeenkomstig de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken in het Nederlands diende te geschieden, omdat zij in het Nederlands taalgebied moest worden betekend en ten uitvoer gelegd;

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij verder stelt dat zij geen kennis zou hebben gehad van de bevestigende beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van verblijf, uitgesproken op 8 maart 2001;

Overwegende dat deze beslissing ter kennis werd gebracht van de verzoekende partij op het adres dat op de omslag van het beroepsschrift was aangegeven (Tieltsesteenweg 100 te 9900 Eeklo);

Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoont dat deze kennisgeving onregelmatig zou zijn geweest; dat het niet bewezen is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen regelmatig op de hoogte zou zijn gebracht van een adreswijziging, zoals voorgeschreven door artikel 51/2 van voornoemde wet van 15 december 1980;

2.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij eveneens de schending van artikel 8 E.V.R.M. inroept; dat zij stelt in gezinsverband te wonen met haar moeder, die recent werd verlaten door haar echtgenoot; dat, volgens de verzoekende partij, de verwijderingsmaatregel een inmenging betekent in haar gezinsleven ;

Overwegende dat de verzoekende partij, die 29 jaar oud is, geen nadere uitleg geeft over het begrip “gezin” dat zij zou vormen met haar moeder; dat zij niet met concrete gegevens aantoont dat er tussen haar en haar moeder een voldoende nauwe feitelijke band bestaat, die zich uit in financiële, materiële of morele steun; dat uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij eerst met haar vader en zuster naar België is gekomen, en dat de moeder pas later haar familie vervoegd heeft; dat indien er een hechte band zou bestaan tussen de verzoekende partij en haar moeder, het toch aannemelijk is dat zij samen uit hun land van herkomst zouden zijn gevlucht; dat bijgevolg in de huidige stand van de rechtspleging kan worden betwijfeld of de verzoekende partij binnen de toepassing valt van het in artikel 8, eerste lid, E.V.R.M. beschermde recht op gezinsleven;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting,
op één oktober tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.